

Uitspraak B 2025005/2025-53-01

commissie van beroep dopingzaken

Kamer : **Doping**
Leden van de kamer
(kamervoorzitter) : mr. D.M. Koolaard
(lid) : mr. S.E.A. Vermeer-de Jongh
(lid) : drs. C.M.C. Șerbănescu-Kele Apor de Zalán
(juridisch secretaris) : J. Middelman
Zaaknummer : **B 2025005/2025-53-01**

In de zaak van:

1. **Beklaagde in hoger beroep**

Naam : [beklaagde] (hierna: [beklaagde])
Wonende te : [adres]
Lid sportbond : Nederlandse Jeu de Boules Bond
Lidmaatschapsnummer bond : [nummer]

2. **Aangever in eerste aanleg**

Naam sportbond : Nederlandse Jeu de Boules Bond (hierna: NJBB)
Vertegenwoordigd door : mr. J.L.G. Gerrits (aanklager van het Instituut Sportrechtspraak)

3. **Het procesverloop**

- Op [datum wedstrijd 1] is [beklaagde] onderworpen aan een binnen wedstrijdverband uitgevoerde dopingcontrole.
- Op 17 april 2025 is [beklaagde] op de hoogte gesteld van het analyseresultaat van de dopingcontrole en dat hij daarbij positief is bevonden op carboxy-tetrahydrocannabinol (carboxy-THC) in een concentratie van 2184 ng/ml.
- [beklaagde] heeft geen gebruik gemaakt van zijn recht om het B-deel van zijn urinemonster te laten analyseren.
- Op [datum] heeft de NJBB een ordemaatregel opgelegd aan [beklaagde].
- Op 17 juni 2025 heeft de aanklager van het Instituut Sportrechtspraak (hierna: ISR) namens de NJBB een aangifte ingediend tegen [beklaagde];
- Op 29 oktober 2025 heeft een mondelinge behandeling plaatsgevonden;
- De tuchtcommissie heeft op 3 december 2025 uitspraak gedaan, waarbij:
 - a) bewezen is verklaard dat [beklaagde] de in de aangifte genoemde overtreding heeft begaan;
 - b) aan [beklaagde] een uitsluiting is opgelegd voor een periode van vier jaar;
 - c) de aanvang van de periode van uitsluiting is bepaald op de dag van de dagtekening van de uitspraak;
 - d) de aanklager niet-ontvankelijk is verklaard in diens vordering tot het doen laten vervallen van wedstrijdresultaten;
 - e) [beklaagde] in de kosten verbonden aan de behandeling van de zaak is veroordeeld.
- De uitspraak is aan [beklaagde] verzonden op 3 december 2025;

- [beklaagde] is met drie e-mails op 3 december 2025 en twee e-mails op 4 december 2025 in beroep gegaan tegen de uitspraak van de tuchtcommissie;
- Het ISR heeft [beklaagde] er op 8 december 2025 op gewezen dat hij tot het einde van de beroepstermijn (24 december 2025) de gelegenheid had om zijn standpunten nader uiteen te zetten. [beklaagde] heeft hiervan geen gebruik gemaakt;
- De aanklager heeft op 30 januari 2026 een conclusie ingediend;
- De Dopingautoriteit heeft, na verleend uitstel, op 19 februari 2026 een conclusie ingediend;
- [beklaagde] heeft op 4 maart 2026 bericht gekregen van het ISR dat de mondelinge behandeling zou plaatsvinden op 7 april 2026. De Dopingautoriteit en de aanklager hebben dit bericht op 5 maart 2026 gekregen. Dit is vervolgens bevestigd in de formele oproeping van 6 maart 2026.
- [beklaagde] heeft op 25 maart 2026 laten weten enkel in de gelegenheid te zijn om via een videoverbinding aanwezig te zijn bij de zitting;
- De aanklager, de Dopingautoriteit en [beklaagde] hebben op 1 april 2026 van het ISR bericht gekregen dat de zitting fysiek doorgang zal vinden waarbij [beklaagde] de mogelijkheid is geboden om via een videoverbinding aanwezig te zijn;
- Op 7 april 2026 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden op het kantoor van het ISR in Hilversum. Daarbij waren naast de commissie van beroep en de juridisch secretaris de volgende personen aanwezig: [beklaagde] (via videoverbinding), de aanklager, mr. A.J. van den Oosterkamp (casemanager bij het ISR) en namens de Dopingautoriteit mr. D.J. Luckson. Mevrouw K. Heijdeman was namens de NJBB aanwezig als toehoorder;
- Van de mondelinge behandeling zijn aantekeningen gemaakt door de juridisch secretaris;
- Ten slotte is uitspraak bepaald.

4. **De beslissing in eerste aanleg**

- 4.1. De tuchtcommissie heeft geoordeeld dat [beklaagde] de artikelen 3 en 4 van het Nationaal Dopingreglement van 1 januari 2024 (hierna: NDR) heeft overtreden. Uit het analyseresultaat van de dopingcontrole blijkt dat carboxy-THC in het monster van [beklaagde] is aangetroffen. Dit is een binnen wedstrijdverband verboden, specifieke, stof. [beklaagde] heeft geen gebruik gemaakt van zijn recht om het B-deel van zijn urinemonster te laten analyseren, waarmee de uitslag van het A-monster definitief is geworden. Volgens de tuchtcommissie heeft [beklaagde] niet gesteld dat er bij de analyse van zijn urinemonster zou zijn afgeweken van enige International Standard en [beklaagde] was niet in het bezit van een geldige dispensatie.
- 4.2. Met betrekking tot de strafmaat oordeelde de tuchtcommissie dat uit een vergelijking van de geschatte concentraties van de aangetroffen stof met de wetenschappelijke studies naar de afbraak van cannabis volgt dat de gerapporteerde concentratie van 2184 ng/ml carboxy-THC volstrekt niet past bij een scenario waarin de cannabis 40-42 uur voor de dopingcontrole is gebruikt, zoals door [beklaagde] werd betoogd. Naar het oordeel van de tuchtcommissie kon het analyseresultaat wel passen bij een (mede) gebruik van cannabis op een later tijdstip dan 23:59 uur op vrijdag [datum], dus binnen wedstrijdverband. Volgens de tuchtcommissie heeft dat ertoe geleid dat [beklaagde], op basis van een afweging van waarschijnlijkheid, niet heeft aangetoond dat de aangetroffen stof buiten wedstrijdverband is gebruikt noch dat het gebruik,

voor zover dat plaatsvond binnen wedstrijdverband, geen verband hield met de door [beklaagde] geleverde sportprestaties. De tuchtcommissie kwam daarom aan een toepassing van artikel 38b van het NDR (louter recreatief gebruik van drugs in de privésfeer buiten wedstrijdverband) niet toe, als gevolg waarvan het gebruik werd vermoed opzettelijk te zijn geweest.

- 4.3. Nu [beklaagde] volgens de tuchtcommissie niet kon worden aangemerkt als 'recreatieve sporter', niet in aanmerking kwam voor strafreductie op grond van artikel 44 of 45 van het NDR en geen van de situaties zoals bedoeld in de artikelen 46 t/m 48 van het NDR zich hebben voorgedaan, heeft de tuchtcommissie besloten tot een uitsluiting van [beklaagde] voor een periode van vier jaar.
- 4.4. Omdat [beklaagde] niet heeft ontkend ondanks de aan hem op [datum] opgelegde ordemaatregel te hebben deelgenomen aan een jeu de boules toernooi op [datum wedstrijd 2] heeft de tuchtcommissie vastgesteld dat [beklaagde] de hem opgelegde ordemaatregel heeft overtreden. Voor de begindatum van de periode van uitsluiting is daarom geen aansluiting gezocht bij de begindatum van de ordemaatregel, maar is de aanvangsdatum vastgesteld op de datum van de uitspraak in eerste aanleg; op 3 december 2025.

5. **De gronden van beroep en de standpunten van de aanklager en de Dopingautoriteit**

- 5.1. [beklaagde] heeft op 3 en 4 december 2025 met meerdere e-mails beroep ingesteld tegen de uitspraak van de tuchtcommissie. In deze e-mails stelt [beklaagde] dat de uitspraak van de tuchtcommissie disproportioneel is voor een eerste overtreding, er op een ander toernooi deelnemers een joint hebben gerookt die geen sanctie hebben gekregen, de Dopingautoriteit en de NJBB talloze fouten hebben gemaakt, in een zaak waarin een scheidsrechter is geslagen een lagere sanctie is opgelegd dan de sanctie die hij krijgt voor het roken van een joint, en er in Nederland geen sprake zou zijn van een eerlijke rechtsgang.
- 5.2. [beklaagde] heeft ter zitting verklaard dat hij buiten wedstrijdverband in de week voor de wedstrijd joints heeft gerookt. De positieve testuitslag kan volgens hem met verschillende lichamelijke factoren te maken hebben en/of met meerdere dagen achter elkaar roken. Hij heeft in de week voor de wedstrijd meerdere joints gerookt, waarvan op de donderdag ongeveer 4 tot 6 joints. Of hij vrijdagochtend nog heeft gerookt weet hij niet zeker. Met het roken van de joints heeft hij geen rekening gehouden met de wedstrijd, omdat hij op vrijdagmiddag pas gevraagd is om in te vallen voor een teamgenoot. Tot vrijdagmiddag was [beklaagde] in de veronderstelling dat hij niet zou deelnemen aan de wedstrijd.
- 5.3. Verder heeft [beklaagde] ter zitting aangevoerd dat het een ontorechte aanname is dat een joint prestatiebevorderend werkt. Hij vermijdt het roken van joints voor een wedstrijd, omdat hij zich er slechter door voelt tijdens het spelen. Hij speelt juist beter op het moment dat hij stress voelt en niet wanneer dit onderdrukt wordt. Hij heeft niet de intentie gehad om met het roken van joints zijn prestatie te verbeteren.

- 5.4. Ten slotte heeft [beklaagde] aangegeven dat jeu de boules een amateuristische sport is. De professionele sanctie die door de tuchtcommissie is opgelegd staat in zijn ogen niet in verhouding tot de sport en de overtreding.

Standpunten aanklager

- 5.5. De aanklager verzoekt primair aan de commissie van beroep om het beroep van [beklaagde] niet-ontvankelijk te verklaren. Hoewel [beklaagde] tijdig beroep heeft ingesteld, meent de aanklager dat het beroep enkel bestaat uit een "tirade" zonder dat [beklaagde] aangeeft waarom hij het niet eens is met de opgelegde sanctie door de tuchtcommissie. Om de reden dat [beklaagde] zijn beroep niet nader heeft onderbouwd betoogt de aanklager dat de zaak niet inhoudelijk kan worden behandeld.
- 5.6. Indien de commissie van beroep het beroepschrift van beklagde wel ontvankelijk verklaart verzoekt de aanklager om de uitspraak van de tuchtcommissie te bekrachtigen. Volgens de aanklager staan de testresultaten niet ter discussie, beschikt [beklaagde] niet over een geldige dispensatie, staat overtreding van artikel 3 en 4 van het NDR vast, houdt de overtreding verband met een specifieke stof, was aan de zijde van [beklaagde] sprake van opzet en komt [beklaagde] niet in aanmerking voor strafreductie.
- 5.7. De aanklager heeft ter zitting in reactie op hetgeen [beklaagde] heeft aangevoerd het standpunt ingenomen dat de testresultaten een aanzienlijke overschrijding laten zien van de beslissingswaarde. Het testresultaat is niet in overeenstemming met de verklaringen van [beklaagde], ook niet met zijn verklaring ter zitting. De vraag of cannabis een prestatiebevorderende werking heeft is subjectief van aard. In zijn algemeenheid kan worden aangenomen dat de stof prestatiebevorderend is. [beklaagde] heeft alleen zijn eigen verklaring aangedragen wat onvoldoende is om aan te tonen dat het scenario wat hij schetst waarschijnlijk is.

Standpunten Dopingautoriteit

- 5.8. De Dopingautoriteit voert in haar conclusie aan dat ze de afweging over de ontvankelijkheid van het beroepschrift aan de commissie van beroep laat. De Dopingautoriteit stelt dat [beklaagde] de positieve testuitslag niet heeft betwist. Elk verweer en elke stelling van [beklaagde] dient te worden getoetst aan de hand van het waarschijnlijkheidscriterium. [beklaagde] heeft met zijn beroepsgronden de overtreding van artikel 3 en 4 van het NDR niet betwist.
- 5.9. De Dopingautoriteit stelt daarnaast dat [beklaagde] zijn beroepsgronden niet heeft onderbouwd of nader gemotiveerd en verzoekt de uitspraak van de tuchtcommissie te bekrachtigen.
- 5.10. Ter zitting heeft de Dopingautoriteit de volgende standpunten ingenomen. Naar aanleiding van het positieve testresultaat kan geen twijfel bestaan dat [beklaagde] cannabis binnen wedstrijdverband heeft gebruikt. Het scenario dat [beklaagde] aandraagt is gezien de hoge concentratie carboxy-THC die in zijn lichaam is aangetroffen, zonder enige verklaring van een medische aandoening of ander steekhoudend bewijs onwaarschijnlijk zo niet onmogelijk. Met betrekking tot de vraag of cannabis prestatiebevorderend is voert de Dopingautoriteit aan dat cannabis niet voor niets op de lijst met verboden middelen is opgenomen. Ook in dit geval heeft

[beklaagde] niet voldoende aan kunnen tonen dat het gebruik van de stof cannabis geen verband houdt met zijn sportprestaties.

6. **De beoordeling door de commissie van beroep**

Bevoegdheid en ontvankelijkheid

- 6.1. [beklaagde] is lid van de NJBB. Hij is daarom verplicht om zich aan de reglementen van zijn sportbond te houden, waaronder het NDR. Op grond van de statuten van de NJBB is een lid van de NJBB onderworpen aan de tuchtrechtspraak van de NJBB. De NJBB heeft deze tuchtrechtspraak bij overeenkomst opgedragen aan het ISR. De commissie van beroep verklaart zich bevoegd om van onderhavige beroepszaak kennis te nemen.
- 6.2. De commissie van beroep stelt vast dat [beklaagde] door middel van zijn e-mails van 3 en 4 december 2025 tijdig beroep heeft ingesteld tegen de aan hem op 3 december 2025 verzonden uitspraak van de tuchtcommissie.
- 6.3. De door [beklaagde] gezonden e-mails bevatten niet alleen een duidelijke en tijdig kenbaar gemaakte intentie om tegen de beslissing van de tuchtcommissie beroep in te stellen, maar tevens – in beknopte vorm – zijn bezwaren tegen die beslissing die naar het oordeel van de commissie van beroep als gronden van het beroep kunnen worden aangemerkt. Gelet hierop oordeelt de commissie van beroep dat [beklaagde] ontvankelijk is in zijn beroep. Het enkele feit dat [beklaagde] ervoor heeft gekozen om zijn beroep vervolgens niet nader schriftelijk te onderbouwen resulteert naar het oordeel van de commissie van beroep niet in de niet-ontvankelijkheid van [beklaagde] in het algemeen.

De overtreding

- 6.4. Het beroep van [beklaagde] richt zich uitsluitend tegen de lengte van de periode van uitsluiting.
- 6.5. De commissie van beroep is van oordeel dat [beklaagde] zich schuldig heeft gemaakt aan de overtreding waarvan aangifte is gedaan.
- 6.6. [beklaagde] heeft op [datum wedstrijd 1] deelgenomen aan een wedstrijd in [niveau] in [plaats] en is toen aangewezen voor een dopingcontrole. De Dopingautoriteit heeft de dopingcontrole bij [beklaagde] uitgevoerd. [beklaagde] heeft het dopingcontroleformulier voor akkoord ondertekend en heeft zich daarmee akkoord verklaard met de procedure tijdens de dopingcontrole.
- 6.7. Uit het analyserapport met betrekking tot het A-deel van het urinemonster van [beklaagde] blijkt dat de stof carboxy-THC in een hoeveelheid van 2184 ng/ml is aangetroffen, wat hoger is dan de gecorrigeerde beslissingswaarde van 198 ng/ml. Deze stof is volgens de Dopinglijst behorende bij het NDR een binnen wedstrijdverband verboden, specifieke stof. Gesteld noch gebleken is dat er bij de analyse van het urinemonster van [beklaagde] zou zijn afgeweken van enige International Standard. Nu [beklaagde] heeft afgezien van de analyse van het B-deel van het urinemonster, vormt de positieve uitslag van het A-deel betrouwbaar en onomstotelijk bewijs van de aanwezigheid en concentratie van de verboden stof in het lichaam van [beklaagde]. [beklaagde] was op het moment van de controle niet in het bezit van een geldige dispensatie.

- 6.8. Het is de persoonlijke plicht van elke sporter om ervoor te zorgen dat er geen verboden stoffen zijn of haar lichaam binnenkomen. De sporter is verantwoordelijk voor alle verboden stoffen die in zijn of haar urinemonster worden aangetroffen. Om een overtreding van artikel 3 en 4 van het NDR te kunnen vaststellen behoeft geen opzet, schuld, nalatigheid of bewust gebruik door de sporter te worden aangetoond.
- 6.9. De commissie van beroep concludeert, net als de tuchtcommissie, dat is bewezen dat [beklaagde] artikel 3 en 4 van het NDR heeft overtreden.

De strafmaat

- 6.10. Aangezien overtreding van artikel 3 en 4 van het NDR is bewezen, moet worden besloten over de op te leggen sanctie.
- 6.11. Artikel 37 lid 1 sub b van het NDR bepaalt dat – behoudens de eventuele toepassing van artikel 38b van het NDR – de periode van uitsluiting vier jaar bedraagt indien de dopingovertreding verband houdt met een specifieke stof en de Dopingautoriteit kan aantonen dat bij het begaan van de dopingovertreding tijdens [beklaagde] sprake was van opzet.
- 6.12. De aangetroffen verboden stof carboxy-THC is volgens de Dopinglijst een specifieke stof die binnen wedstrijdverband verboden is.
- 6.13. Artikel 38b van het NDR bevat een regeling bij gebruik van drugs, zoals cannabis. Artikel 38b lid 1 sub a van het NDR bepaalt dat de strafmaat een periode van uitsluiting van drie maanden bedraagt indien de betrokkene kan aantonen dat i) de inname of het gebruik van de drugs plaatsvond buiten wedstrijdverband en ii) dit gebruik geen verband hield met sportprestaties. Uit het beroep van [beklaagde] en zijn verklaring ter zitting begrijpt de commissie van beroep dat hij een beroep doet op deze bepaling.
- 6.14. Op grond van artikel 33 lid 2 van het NDR dient elk verweer en elke stelling van een sporter te worden getoetst aan de hand van het waarschijnlijkheidscriterium. Dit betekent dat [beklaagde] voor elke stelling die hij poneert, moet aantonen dat hetgeen hij stelt, waarschijnlijker is dan enige alternatieve mogelijkheid of verklaring.
- 6.15. [beklaagde], die niet werd bijgestaan door een advocaat of jurist, heeft verklaard dat hij in de week voorafgaand aan de dopingcontrole veel meer cannabis heeft gerookt dan normaal omdat hij toen tussen twee banen in zat en geen andere verplichtingen had. Hij heeft stellig ontkend binnen wedstrijdverband cannabis te hebben gebruikt, i.e. na 23:59 uur op vrijdag [datum]. Hij heeft in ieder geval in de nacht van donderdag [datum] op vrijdag [datum] gerookt (mogelijk 4, 5 of 6 joints in een tijdspanne van ongeveer 6 uur) en hij weet niet zeker of hij op vrijdag [datum] ook in de ochtend nog heeft gerookt. [beklaagde] geeft verder aan dat of hij nu 1 of 10 joints rookt, het roken van joints voor hem losstaat van het sporten. Hij vermijdt het gebruik van cannabis vóór wedstrijden, omdat hij zich er slechter door voelt tijdens het spelen. Hij speelt juist beter op het moment dat hij stress voelt en niet wanneer dit onderdrukt wordt.

Hij heeft niet de intentie gehad om met het roken van joints zijn prestatie te verbeteren. Volgens [beklaagde] kan het positieve testresultaat ook komen van frequent meerdere joints per dag roken. De snelheid waarmee de cannabis vervolgens wordt afgebroken is volgens [beklaagde] afhankelijk van verschillende lichamelijke factoren. [beklaagde] stelt frequent joints te roken in gezelschap van anderen. Hij geeft aan dat waar sommige mensen een biertje drinken ter ontspanning, hij liever een jointje rookt. [beklaagde] geeft aan niet beter te gaan gooien onder de invloed van cannabis. Hij floreert juist onder stress. De verklaring van [beklaagde] bij de commissie van beroep is niet volledig consistent met zijn eerdere verklaring bij de tuchtcommissie met betrekking tot het tijdstip waarop hij cannabis heeft gebruikt, maar hij is wel consistent is geweest in zijn verklaring dat hij na de oproep van vrijdagmiddag [datum] geen cannabis meer heeft gebruikt. De commissie van beroep is dan ook van mening dat de strekking van de verklaringen van [beklaagde] gelijk is gebleven en dat hij tijdens de zitting bij de commissie van beroep simpelweg uitgebreider heeft verklaard.

- 6.16. De aangetroffen hoeveelheid van 2184 ng/ml carboxy-THC ligt ver boven de gecorrigeerde beslissingswaarde van 198 ng/ml, waardoor het ervoor gehouden moet worden, behoudens bewijs van het tegendeel, dat het cannabisgebruik binnen wedstrijdverband heeft plaatsgevonden. De commissie van beroep verwijst in dit verband naar de Guidance Note for Anti-Doping Organizations m.b.t. Substances of Abuse Under the 2021 World Anti-Doping Code, waarin het volgende is opgenomen:

"Presence of carboxy-THC at a concentration above (>) the Decision Limit (DL) (1) of 180 ng/mL should be considered likely to correspond to an In-Competition use of cannabis."

- 6.17. [beklaagde] heeft geen concrete omstandigheden aangetoond waaruit het tegendeel zou moeten blijken, althans deze omstandigheden zijn door hem niet nader onderbouwd met bewijs. De commissie van beroep concludeert dat bij gebreke van concreet bewijs, [beklaagde] niet naar waarschijnlijkheid heeft kunnen aantonen dat hij enkel buiten wedstrijdverband heeft gerookt, hoewel de bewijslast, gelet op artikel 38b lid 1 sub a van het NDR, in deze bij hem ligt.
- 6.18. Naast bovenstaande bieden ook de medische redeneringen van [beklaagde] geen steun voor de door hem betrokken stelling dat hij enkel buiten wedstrijdverband cannabis heeft gebruikt. Carboxy-THC kan volgens de literatuur een halfwaardetijd hebben variërend van één tot meerdere dagen, afhankelijk van verschillende lichamelijke factoren. In gevallen rond cannabis en carboxy-THC kan het gebruiksmoment derhalve niet met voldoende precisie worden vastgesteld. De stellingen van [beklaagde] bieden hoogstens een additionele verklaring voor de aangetroffen hoeveelheid carboxy-THC in het monster, maar ondersteunen niet zijn conclusie dat het gebruik uitsluitend buiten wedstrijdverband heeft moeten plaatsvinden. Hierbij moet worden opgemerkt dat louter theoretische of farmacokinetische redeneringen, zoals terugrekening op basis van halfwaardetijden, doorgaans niet worden geaccepteerd wanneer deze berusten op wetenschappelijk variabele of onzekere aannames. Op de sporter rust een substantiële bewijslast die niet kan worden ingevuld met enkel theoretische tijdsberekeningen. [beklaagde] heeft zijn medische redeneringen onvoldoende concreet en overtuigend onderbouwd.

6.19. Gezien [beklaagde] niet slaagt in het door hem te leveren bewijs van het tegendeel, dient de commissie van beroep vast te stellen dat het cannabisgebruik van [beklaagde] waarschijnlijk niet uitsluitend buiten en dus ook binnen wedstrijdverband heeft plaatsgevonden.

6.20. Artikel 38b lid 1 sub b van het NDR bepaalt als volgt:

"indien de inname, het gebruik of het bezit plaatsvond binnen wedstrijdverband en de betrokkene kan aantonen dat de omstandigheden van de inname, het gebruik of het bezit geen verband hielden met sportprestatie(s), dan worden de inname, het gebruik en/of het bezit niet als opzettelijk in de zin van artikel 38 beschouwd en bieden deze omstandigheden geen grondslag voor de vaststelling dat sprake is van verzwarende omstandigheden conform artikel 38a."

6.21. Anders dan gesteld door de aanklager en de Dopingautoriteit rust op een betrokkene geen bewijslast om aan te tonen dat zijn cannabisgebruik binnen wedstrijdverband heeft plaatsgevonden om in aanmerking te komen voor toepassing van deze bepaling. Dit valt op te maken uit de verschillende bewoordingen van artikel 38b lid 1 sub a en sub b van het NDR:

*"a. **indien betrokkene kan aantonen** dat de inname of het gebruik buiten wedstrijdverband plaatsvond [...]*

b. indien de inname, het gebruik of bezit plaatsvond binnen wedstrijdverband [...]" (nadruk toegevoegd door de commissie van beroep)

6.22. Een betrokkene heeft aldus wel een bewijslast om aan te tonen dat de inname of het gebruik **buiten** wedstrijdverband heeft plaatsgevonden, maar die bewijslast is niet van toepassing op de inname, het gebruik of bezit **binnen** wedstrijdverband. In het laatste geval betreft het een objectieve vaststelling.

6.23. Nu de conclusie is dat [beklaagde] niet heeft kunnen aantonen de cannabis uitsluitend buiten wedstrijdverband te hebben ingenomen, concludeert de commissie van beroep dat, op basis van waarschijnlijkheid en het bewijsvermoeden dat voortvloeit uit bovengenoemde Guidance Note, het cannabisgebruik door [beklaagde] moet worden verondersteld mede binnen wedstrijdverband plaats te hebben gevonden. Aan het eerste criterium voor toepassing van artikel 38b lid 1 sub b van het NDR is daarmee voldaan.

6.24. Voor wat betreft het tweede criterium voor toepassing van deze bepaling geldt wel dat op betrokkene een bewijslast rust, namelijk dat betrokkene dient aan te tonen dat de omstandigheden van de inname, het gebruik of het bezit geen verband hield met sportprestaties.

6.25. Op dit punt heeft te gelden dat de ingangseis die van toepassing is in het kader van artikel 44 en 45 van het NDR (dat een betrokkene moet aantonen hoe de verboden stof in zijn lichaam is gekomen) niet expliciet van toepassing is verklaard op artikel 38b lid 1 sub b van het NDR. Hoewel een door [beklaagde] aangevoerd en met bewijs onderbouwd gedetailleerd scenario over hoe, wanneer en onder welke omstandigheden de carboxy-THC precies in zijn lichaam terecht is gekomen een dergelijk scenario aanmerkelijk overtuigender zouden maken,

- is de commissie van beroep van oordeel dat dit geen *conditio sine qua non* is. Het gaat om de vraag of [beklaagde], op een balans van waarschijnlijkheid, heeft aangetoond dat zijn cannabisgebruik, dat wordt geacht mede binnen wedstrijdverband te hebben plaatsgevonden, geen verband hield met sportprestaties.
- 6.26. Met betrekking tot de stelling van [beklaagde] dat zijn cannabisgebruik geen verband hield met zijn sportprestaties is het enige door hem overlegde bewijs zijn eigen verklaring. Hoewel dit bewijsaanbod beperkt is, acht de commissie van beroep het niet per definitie onvoldoende, met name in combinatie met andere objectieve feiten en omstandigheden die de verklaring van [beklaagde] kracht bij zouden kunnen zetten.
- 6.27. Carboxy-THC wordt door het menselijk lichaam aangemaakt als afbraakproduct na het gebruik van cannabis. Het lichaam heeft dus tijd nodig om carboxy-THC aan te maken. Zoals hierboven reeds genoemd, kan carboxy-THC volgens de literatuur een halfwaardetijd hebben variërend van één tot meerdere dagen. Het menselijk lichaam heeft dus ook tijd nodig om de concentratie carboxy-THC weer af te breken. De commissie van beroep concludeert hieruit dat het door [beklaagde] gestelde hoge cannabisgebruik in de week voorafgaande aan de dopingcontrole op [datum wedstrijd 1] in hoge mate kan hebben bijgedragen aan de hoge concentratie carboxy-THC in het monster van [beklaagde].
- 6.28. Immers, indien zou worden uitgegaan van een halfwaardetijd van één dag – de snelste halfwaardetijd waarover wordt gesproken in de literatuur – dan zou het na de binnen wedstrijdverband uitgevoerde dopingcontrole op [datum wedstrijd 1] nog ongeveer vier dagen duren voordat de concentratie carboxy-THC in het lichaam van [beklaagde] onder de gecorrigeerde beslissingswaarde van 198 ng/ml zou uitkomen. Immers, 2184 ng/ml op [datum wedstrijd 1] betekent grofweg 1092 ng/ml op [1 dag na wedstrijd], 546 ng/ml op [2 dagen na wedstrijd], 273 ng/ml op [3 dagen na wedstrijd] en 136,5 ng/ml op [4 dagen na wedstrijd].
- 6.29. Hoewel [beklaagde] geen steunbewijs heeft geleverd voor zijn bewering dat hij in de week voorafgaande aan [datum wedstrijd 1] veel cannabis heeft gerookt, als gevolg waarvan de commissie van beroep dit niet als feit accepteert, acht de commissie van beroep het relevant dat zijn verklaring niet wetenschappelijk onmogelijk lijkt en de hoge concentratie carboxy-THC in zijn monster van [datum wedstrijd 1] in ieder geval deels zou kunnen verklaren.
- 6.30. De commissie van beroep acht het verder een feit van algemene bekendheid dat het gebruik van softdrugs zoals cannabis – anders dan in sommige andere landen – in de Nederlandse en [land] maatschappij veelal in een sociale context worden gebruikt en dat dit geen uitzonderlijk cultureel fenomeen is. Ook de aanklager heeft op zitting aangevoerd dat het gebruik van cannabis in Nederland niet als heel gek wordt beschouwd. Bij de beoordeling van de vraag of een stelling voldoet aan het waarschijnlijkheidscriterium geldt in algemene zin hoe uitzonderlijker een stelling is hoe meer bewijs nodig is om de stelling te bewijzen en *vice versa*. Nu de stelling van [beklaagde] dat hij uitsluitend in een sociale context cannabis heeft gebruikt naar het oordeel van de commissie van beroep niet uitzonderlijk is, is de commissie van beroep van oordeel dat de eisen die moeten worden gesteld aan het geleverde bewijs om deze stelling als waarschijnlijker te beoordelen dan enige alternatieve mogelijkheid of verklaring onder die omstandigheden niet al te hoge eisen zijn.

- 6.31. De aanklager en de Dopingautoriteit argumenteerden beiden dat het enkele feit dat cannabis is opgenomen op de Dopinglijst voldoende is om te concluderen dat het gebruik van cannabis prestatiebevorderend is.
- 6.32. De commissie van beroep acht dit argument echter te ongenueanceerd.
- 6.33. Ten eerste blijkt uit de omstandigheid dat artikel 38b lid 1 sub b van het NDR erin voorziet dat een betrokkene de gelegenheid wordt geboden om aan te tonen dat het gebruik van drugs zoals cannabis geen verband hield met sportprestaties dat dit als een realistische mogelijkheid moet worden gezien. Met artikel 38b lid 1 van het NDR is getracht een flexibelere toetsing te faciliteren voor (sociale) drugs dan voor andere verboden stoffen op de Dopinglijst. Het enkele feit dat de betreffende drugs of afbraakproducten daarvan op de Dopinglijst staan kan daarom geen verweer zijn welke toepassing van artikel 38b lid 1 sub b van het NDR per definitie in de weg staat.
- 6.34. Ten tweede kunnen stoffen worden opgenomen op de Dopinglijst als er aan twee van de drie criteria wordt voldaan, waarbij het prestatiebevorderende effect van de stof één van de criteria is. Echter, juist met betrekking tot het prestatiebevorderende effect van cannabis ontbreekt er – anders dan bij andere (sociale) drugs – in de wetenschappelijke gemeenschap consensus. Het gebruik van cannabis wordt soms als voordelig ervaren bij het reduceren van pijn of angst en bij het herstel na een sportieve prestatie, maar er zijn geen wetenschappelijke data die een prestatiebevorderend effect onderschrijven. In bovengenoemde Guidance Note wordt verwezen naar wetenschappelijk onderzoek waaruit dit blijkt:

“For any substance or method to be considered for inclusion in the Prohibited Substances List as per the World Anti-Doping Code, two of the following three equally-important criteria must be met: (1) it enhances or has the potential to enhance sport performance, (2) it represents an actual or potential risk to the health of the athlete and (3) it violates the spirit of the sport as defined in the Code.

[...]

Perspectives were mixed on the first List inclusion criterion. There were no rigorously conducted studies reviewed that indicated any direct ergogenic effect of cannabis. Nonetheless, a number of reports suggested that other benefits may be conferred by use of the drug, such as reduction in pain or anxiety [5, 6] associated with athletic competition. Some athletes report benefit following athletic performance, by facilitating recovery and reducing pain. Hence, while there may be benefits perceived by some athletes, there were no scientific data to support performance enhancement.” (Hudzik, T.J., Huestis, M.A., Rossi, S.S., Schumacher, Y.-O., Harcourt, P., Budgett, R., Stuart, M., Tettey, J., Mazzoni, I., Rabin, O., Danion, A., Culler, M., Handelsman, D., Thevis, M. and Kinahan, A. (2023), Cannabis and sport: A World Anti-Doping perspective. *Addiction*, 118: 2040-2042. <https://doi.org/10.1111/add.16315>)

- 6.35. Daar komt bij dat noch de aanklager noch de Dopingautoriteit de verklaring van [beklaagde] dat de omstandigheden van de inname geen verband hielden met de sportprestaties met bewijs of overtuigende argumenten hebben betwist. Hoewel de bewijslast hiertoe niet bij de aanklager of de Dopingautoriteit ligt, hebben geen van beiden gesteld noch getracht te bewijzen dat het gebruik van cannabis door [beklaagde] verband hield met sportprestaties. De Dopingautoriteit heeft hieromtrent slechts aangegeven dat niet uit te sluiten valt dat het gebruik van cannabis binnen wedstrijdverband, en zeker als dit kort voor de wedstrijd gebeurt in een concentratiesport als jeu de boules, prestatiebevorderend werkt. Tegen de achtergrond van het hierboven vermelde wetenschappelijk onderzoek zijn er echter geen wetenschappelijke aanwijzingen dat het gebruik van cannabis prestatiebevorderend zou zijn in concentratiesporten zoals jeu de boules.
- 6.36. [beklaagde] heeft verklaard cannabis te gebruiken in een sociale context. Uit niets blijkt dat hij cannabis heeft gebruikt vanwege pijn, angst of om beter te kunnen herstellen na een sportprestatie.
- 6.37. De commissie van beroep heeft bovendien in de jurisprudentie van het CAS geen precedentes aangetroffen (noch hebben de aanklager of de Dopingautoriteit daarnaar verwezen) waarin enkel voor het gebruik van cannabis een vierjarige periode van uitsluiting is opgelegd of waar is aangenomen dat het gebruik van cannabis wél verband hield met sportprestaties.
- 6.38. In *CAS 2022/A/8570 Bassem Mohammed v. FEI* oordeelde het CAS als volgt (zij het als *obiter dictum*):
- "For the sake of completeness, however, the Sole Arbitrator finds that, in the context of the present case, the Athlete's consumption of cannabis is clearly unrelated to sport performance. The Athlete would smoke at night after training, which means that his consumption was always unrelated to, and occurred after, his sport activities. The Sole Arbitrator is moreover not convinced by the argument put forward by the FEI that the fact that merely because cannabis permitted the Athlete to sleep better, the substance had a performance-enhancing effect or purpose. Athletes take vitamins, and substances found on the Prohibited List which are allowed out of competition, to assist with recovery out of competition, and they eat food (including food designed to enhance athletic performance), sleep, and do other things that benefit their sport performance, and that simple desire to recover or sleep better or whatever is not per se a sport performance enhancing intention absent indicia of some other intention to enhance sports performance impermissibly. Simply trying to get through life, even life as an elite athlete, more comfortably, in a permissible manner, cannot, by itself, give rise to impermissible intention."* (CAS 2022/A/8570, para. 84; identieke bewoordingen zijn ook gebruikt in *CAS 2022/A/8569 Sheikh Ali Al Thani v. FEI*, para. 82).
- 6.39. In *CAS 2024/A/10766 Sports Integrity Commission v. Turagalaila* was in een beroepsprocedure bij het CAS tussen partijen niet in geschil dat het gebruik van cannabis door de atleet in de ochtend voor een wedstrijd (CAS 2024/A/10766, para. 115) geen verband hield met de sportprestaties van deze atleet (CAS 2024/A/10766, para. 101), maar het geschil betrof slechts de vraag of ook een lagere periode van uitsluiting dan twee jaar kon worden opgelegd.

6.40. Op basis van deze combinatie van factoren en tegen deze achtergrond is de commissie van beroep van oordeel dat, hoewel door [beklaagde] aangedragen steunbewijs daartoe ontbreekt, de verklaring van [beklaagde] dat zijn cannabisgebruik geen verband hield met sportprestaties voldoende geloofwaardig is. De commissie van beroep is dan ook van mening dat [beklaagde] heeft aangetoond dat het waarschijnlijker is dat zijn cannabisgebruik binnen wedstrijdverband geen verband hield met sportprestaties dan dat het wel verband hield met sportprestaties, waarmee is voldaan aan de twee criteria genoemd in artikel 38b lid 1 sub b van het NDR. Het gevolg daarvan is dat het cannabisgebruik door [beklaagde] niet als opzettelijk wordt beschouwd, waardoor op basis van artikel 37 lid 1 sub a van het NDR in principe een periode van uitsluiting van twee jaar dient te worden opgelegd.

6.41. Nu op grond van artikel 38b lid 1 sub b van het NDR niet van opzet wordt uitgegaan, dient te worden beoordeeld of [beklaagde] in aanmerking komt voor strafreductie op grond van artikel 44 (wegens afwezigheid van schuld of nalatigheid) of 45 (wegens afwezigheid van aanmerkelijke schuld of nalatigheid) van het NDR. De commissie van beroep komt tot die conclusie op basis van voornoemde bepalingen uit het NDR en juridische literatuur:

"[If Article 10.2.4.2 of the WADA Code (het equivalent van artikel 38b lid 1 sub b van het NDR) is successfully invoked] the starting period of Ineligibility will be two years in such cases. Moreover, that two-year period of Ineligibility may be reduced further pursuant to Article 10.5 (No Fault or Negligence) or Article 10.6 (No Significant Fault or Negligence), or may be eliminated, reduced or suspended for reasons other than fault in accordance with Article 10.7 of the WADA Code." (Morgan, M., Quinn, B., Substances of Abuse in Anti-Doping, Jus Mundi, para. 19. <https://jusmundi.com/en/document/publication/en-substances-of-abuse-regime-in-anti-doping>).

6.42. Voor de mogelijke toepassing van zowel artikel 44 als 45 van het NDR geldt op grond van het NDR de ingangseis dat [beklaagde] moet aantonen hoe de verboden stof in zijn lichaam is gekomen. Deze ingangseis is niet van toepassing op recreatieve sporters.

6.43. De term "recreatieve sporter" is als volgt gedefinieerd in het NDR:

"Recreatieve sporter: [...] (b) sporters die niet (gaan) deelnemen of hebben deelgenomen aan wedstrijden die de Dopingautoriteit als nationaal kwalificeert [...]. De Dopingautoriteit bepaalt welke sporters recreatieve sporters zijn."

6.44. Daarbij wordt tevens gerefereerd naar de volgende voetnoot:

"De Dopingautoriteit zal deze lijst op haar website publiceren met als aanduiding voor deze categorie wedstrijden: 'wedstrijden nationaal niveau B'."

6.45. Op deze lijst "Wedstrijden Nationaal Niveau B" is o.a. het volgende bepaald:

"Bij 'nationaal niveau B' gaat het om nationale competities, wedstrijden, evenementen, kampioenschappen of andere nationale categorieën op het hoogste senioren niveau, ongeacht of het een team- of individuele sport betreft."

- 6.46. [beklaagde] komt uit in [niveau], het hoogste competitieniveau binnen de NJBB. Dit is een competitie op nationaal niveau. Op grond daarvan kan [beklaagde] niet worden beschouwd als een recreatieve sporter in de zin van het NDR, waardoor de ingangseis dat [beklaagde] moet aantonen hoe de verboden stof in zijn lichaam is gekomen op hem van toepassing is.
- 6.47. Uit het verweer van [beklaagde] kan worden afgeleid dat hij de cannabis zelf heeft gerookt, maar verdere feiten en omstandigheden en steunbewijs ontbreken. [beklaagde] heeft daarmee niet voldaan aan de ingangseis. Ter zitting en in eerdere verklaringen heeft [beklaagde] bovendien aangegeven dat hij cannabis normaal gesproken heel calculerend gebruikt omdat hij op de hoogte is van dit verbod. Hij heeft ook verklaard dat hij normaal gesproken bij het gebruik van cannabis rekening houdt met het moment waarop hij wedstrijden moet spelen. Hij was zich dus bewust van het verbod en heeft het risico in casu genegeerd door als invaller deel te nemen aan de competitie. Daarmee heeft hij niet de zorgvuldigheid in acht genomen die van hem mocht worden verwacht. Voor strafreductie op grond van artikel 44 en 45 van het NDR komt [beklaagde] daarom niet in aanmerking.
- 6.48. De commissie van beroep stelt verder vast dat geen van de in de artikelen 46 t/m 48 van het NDR bedoelde situaties zich in deze zaak voordoen.
- 6.49. Voor zover [beklaagde] stelt dat er bij de oplegging van een periode van uitsluiting geen rekening mee zou zijn gehouden dat dit zijn eerste dopingovertreding is dan is de commissie van beroep het daar niet mee eens. Het bovengenoemde sanctioneringsstelsel is van toepassing op eerste dopingovertredingen. Wanneer er sprake zou zijn geweest van een tweede dopingovertreding dan zou ook artikel 50 van het NDR van toepassing zijn, de toepassing van welke bepaling normaliter zou resulteren in een langere periode van uitsluiting dan bij het begaan van een eerste dopingovertreding het geval is. Het feit dat dit de eerste dopingovertreding is van [beklaagde] is dus al verdisconteerd in de op te leggen periode van uitsluiting.
- 6.50. De commissie van beroep acht de verdere argumenten van [beklaagde], voor zover deze zien op mogelijke overtredingen van andere atleten niet relevant voor de beoordeling van dit geschil. Het reglementaire kader van het NDR biedt daar geen ruimte toe. Bovendien zijn de stellingen van [beklaagde] omtrent de door hem aangehaalde situaties (cannabisgebruik binnen wedstrijdverband door anderen en het slaan van een scheidsrechter) niet onderbouwd met enig bewijs op basis waarvan de commissie van beroep dit op een of andere manier in haar oordeel zou kunnen betrekken.
- 6.51. Gelet op deze overwegingen besluit de commissie van beroep tot een uitsluiting van [beklaagde] voor een periode van twee jaar. [beklaagde] heeft zijn beroep niet gericht tegen de vaststelling van de tuchtcommissie dat hij de ordemaatregel heeft overtreden. De aanvangsdatum van de periode van uitsluiting dient daarom te worden vastgesteld op de datum van de uitspraak van de tuchtcommissie.
- 6.52. [beklaagde] heeft daarnaast ook in zijn beroep niets ingebracht tegen de beslissing van de tuchtcommissie omtrent de niet-ontvankelijkheid van de aanklager in zijn verzoek om de wedstrijdresultaten van [beklaagde] te laten vervallen. De uitspraak van de tuchtcommissie wordt op dit punt bekrachtigd.

7. **De kostenveroordeling**

7.1. Nu het beroep van [beklaagde] deels gegrond is, dienen de aan de behandeling van deze zaak verbonden kosten op grond van artikel 18 lid 12 van het Tuchtreglement Dopingzaken ten laste van de NJBB te worden gebracht. De kosten van deze procedure bedragen in totaal € 500,- en bestaan voornamelijk uit kosten van bijstand van het ambtelijk en juridisch secretariaat.

8. **De uitspraak**

8.1. De commissie van beroep:

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in beroep kennis te nemen;
- verklaart dat [beklaagde] ontvankelijk is in zijn beroep;
- vernietigt de uitspraak van de tuchtcommissie van 3 december 2025 voor wat betreft de hoogte van de straf;
- legt op de straf van uitsluiting voor een periode van twee jaar;
- bepaalt dat de periode van uitsluiting begint op de dag van de uitspraak van de tuchtcommissie, t.w. 3 december 2025 en eindigt op 3 december 2027;
- bekrachtigt de uitspraak van de tuchtcommissie voor het overige;
- stelt de aan de behandeling van deze zaak verbonden kosten vast op € 500,- en bepaalt dat deze kosten ten laste komen van de NJBB.

9. **Beroep**

9.1. Van deze uitspraak van de commissie van beroep staat op grond van artikel 60 lid 3 en 60 lid 4 van het NDR in beginsel alleen beroep open voor de relevante internationale federatie en WADA bij het Court of Arbitration for Sport (CAS) te Lausanne, Zwitserland. Op een beroep bij het CAS zijn de regels en de voorwaarden van het CAS van toepassing.

Hilversum, 20-5-2026

mr. D.M. Koolaard
(kamervoorzitter)

J. Middelman
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: